

Descoperirea lui Iisus Hristos - Numărul unsprezece

Chipul Fiarei

Jeff Pippenger

2023-11-05

Și s-a arătat în cer un alt semn; și iată, un balaur mare, roșu, având șapte capete și zece coarne, și pe capetele lui șapte coroane. Iar coada lui a târât a treia parte din stelele cerului și le-a aruncat pe pământ; și balaurul a stat înaintea femeii care era gata să nască, ca să-i înghită copilul de îndată ce se va naște. Și ea a născut un copil de parte bărbătească, care avea să cârmuiască toate neamurile cu un toiag de fier; și copilul ei a fost răpit la Dumnezeu și la tronul Său. Iar femeia a fugit în pustie, unde are un loc pregătit de Dumnezeu, ca să fie hrănită acolo o mie două sute șazeci de zile. Și s-a făcut un război în cer: Mihail și îngerii lui au luptat împotriva balaurului; și balaurul și îngerii lui au luptat, dar n-au biruit; nici locul lor nu s-a mai găsit în cer. Și a fost aruncat afară balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satana, cel care înșală întreaga lume; a fost aruncat pe pământ, și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui. Și am auzit în cer un glas puternic zicând: Acum a venit mântuirea, și puterea, și împărăția Dumnezeului nostru, și stăpânirea Hristosului Său; căci a fost aruncat jos pârâșul fraților noștri, cel care îi pârâște înaintea Dumnezeului nostru zi și noapte. Și ei l-au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturiei lor; și nu și-au iubit viața până la moarte. De aceea, bucurați-vă, ceruri, și voi, cei ce locuiți în ele. Vai de locuitorii pământului și ai mării! căci diavolul s-a coborât la voi, având o mare mânie, pentru că știe că are puțină vreme. Și când balaurul a văzut că a fost aruncat pe pământ, a prigonit-o pe femeia care născuse copilul de parte bărbătească. Și femeii i s-au dat două aripi ale unui vultur mare, ca să zboare în pustie, la locul ei, unde este hrănită o vreme, vremuri și jumătate de vreme, departe de fața șarpelui. Și șarpele a aruncat din gura lui, după femeie, apă ca un râu, ca s-o ia râul. Și pământul a ajutat femeia; și pământul și-a deschis gura și a înghițit râul pe care balaurul îl aruncase din gura lui. Și balaurul s-a mâniat pe femeie și s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus Hristos. Apocalipsa 12:1-17.

Prima bătălie din marea controversă dintre Hristos și Satana a început în al treilea cer, odată cu răzvrătirea lui Lucifer, iar cea dintâi bătălie tipică ultima bătălie în primul cer. Vor mai fi lupte, căci la sfârșitul mileniului de o mie de ani, Satana va fi dezlegat pentru puțină vreme și va lansa un atac împotriva Ierusalimului, dar cea bătălie nu are nicio posibilitate de victorie. Bătălia din al treilea cer, de la început, care reprezintă bătălia în primul cer, la sfârșit, s-a desfășurat câtă vreme timpul de probă era deschis.

„Femeia” care este însărcinată reprezintă Biserica lui Dumnezeu de-a lungul istoriei, iar în istoria lui Hristos ea era pe punctul de a naște pe pruncul de parte bărbătească, Isus. În zilele de pe urmă, ea naște gemeni. Chiar înainte de legea duminicală, ea naște pe cei o sută patruzeci și patru de mii din Apocalipsa șapte, iar la legea duminicală începe durerile facerii pentru nașterea mării mulțimi

din Apocalipsa șapte. Gemenii ei nu sunt identici, dar sunt totuși gemeni, iar întâiul-născut este Ilie, iar fiul mai tânăr este Moise.

La începutul Israelului spiritual, balaurul Romei păgâne aștepta să înghită copilul de parte bărbătească, Isus, iar balaurul Romei moderne așteaptă acum să înghită copilul de parte bărbătească al celor o sută patruzeci și patru de mii. Așa cum Roma păgână a persecutat biserica creștină timpurie, tot astfel Roma modernă va repeta persecuția în timpul crizei legii duminicale. În perioada bisericii creștine timpurii, femeia a fugit în pustie pentru o mie două sute șazeci de ani literală, iar persecuția crizei legii duminicale este simbolizată de cele patruzeci și două de luni din Apocalipsa, capitolul treisprezece, versetul cincii. În pustie, poporul lui Dumnezeu are un loc pregătit pentru ei, unde sunt hrăniți și întreținuți.

În Apocalipsa, capitolul opt, versetul treisprezece, ultimele trei trâmbițe sunt identificate drept trei vaiuri. Vaiurile din Apocalipsa reprezintă judecățile trâmbițelor aduse de Islam împotriva puterilor care adoptă legi duminicale. În războiul prezentat în capitolul doisprezece, rolul Islamului este identificat când se spune: „Vai de locuitorii pământului și ai mării! Căci diavolul s-a coborât la voi, având mare mânie, pentru că știe că are numai puțină vreme.” Persecuția pe care Izabela o săvârșește prin soțul ei apostat, Ahab, este îndreptată împotriva „fiarei din pământ” și a „fiarei din mare”.

Mișcarea îngerului cel puternic din Apocalipsa, capitolul optsprezece, la fel ca orice mișcare de reformă, are patru jaloane principale care conduc la și includ judecata. Pentru mișcarea primului înger, aceste patru jaloane au fost: 11 august 1840; prima dezamăgire din primăvara anului 1843; sosirea soliei Strigării de la miezul nopții, între 12 și 17 august 1844; și deschiderea judecății la 22 octombrie 1844. Fiecare dintre aceste patru jaloane avea aceeași temă dominantă: „timpul”. 11 august 1840 a fost o împlinire a profeției de timp din Apocalipsa, capitolul nouă, versetul cincisprezece. Prima dezamăgire din 1843 a reprezentat o predicție de timp eșuată. Solia Strigării de la miezul nopții a constituit corectarea predicției de timp eșuate anterior, iar 22 octombrie 1844 a fost împlinirea timpului prezis de solia Strigării de la miezul nopții.

Mișcarea celui de-al treilea înger are aceleași patru repere, căci ele există în fiecare linie de reformă, iar, ca în cazul tuturor acelor patru repere ale fiecărei linii de reformă, fiecare reper are aceeași temă profetică. Islamul celui de-al treilea vai este tema celor patru repere din mișcarea celor o sută patruzeci și patru de mii. La 11 septembrie 2001, Islamul celui de-al treilea vai a fost dezlegat și apoi stăvilit. Predicția eșuată din 18 iulie 2020 a identificat un atac islamic asupra orașului Nashville, Tennessee, și a reprezentat Islamul celui de-al treilea vai. Mesajul care trezește oasele moarte și uscate care se află pe ulița din Apocalipsa unsprezece este împlinirea desăvârșită și finală a mesajului Strigăturii de la miezul nopții și reprezintă o corectare a predicției despre Nashville (fără elementul timpului). Se va împlini la cel de-al patrulea reper, care este legea duminicală, unde Islamul celui de-al treilea vai va lovi Statele Unite din pricina impunerii de către acestea a legii duminicale care vine în curând.

Când acest adevăr este recunoscut, luat împreună cu faptul că puternica mișcare a îngerului al treilea este un avertisment al judecății iminente, judecata islamică reprezentată de al treilea „vai”

poate fi lesne înțeleasă ca „vaiul” care este adus asupra „pământului” și „mării”.

Judecata celor vii a început la 11 septembrie 2001 și, din acel moment, până la iminenta lege duminicală, are loc în Statele Unite proba formării chipului fiarei. De la legea duminicală până când Se va ridica Mihail și se va închide timpul de probă al oamenilor, restul lumii va fi atunci pus la probă prin formarea chipului fiarei. Fie că adventiștii de ziua a șaptea din Statele Unite sunt puși la probă, fie că întreaga lume este pusă la probă după legea duminicală, proba este definită drept proba în care va fi hotărât destinul nostru veșnic. Ea este, de asemenea, proba pe care trebuie s-o trecem, înainte ca timpul de probă să se închidă la legea duminicală. Fenomenul profetic al unei probe a chipului fiarei, mai întâi în Statele Unite și apoi, încă o dată, în lume, este esențial de înțeles corect.

Pe măsură ce America, țara libertății religioase, se va uni cu papalitatea pentru a constrânge conștiința și a-i sili pe oameni să onoreze sabbatul fals, popoarele din fiecare țară de pe glob vor fi conduse să-i urmeze exemplul. Mărturie, volumul 6, 18.

Când simbolurile sunt înțelese, pasajul din Apocalipsa, capitolul treisprezece, care tratează aceste două încercări ale chipului fiarei, succesive, dar identice, poate fi recunoscut cu ușurință. Acest lucru este important din mai multe motive. Unul dintre ele este că comunicările corupte pe care Lucifer le-a folosit în primul război din al treilea cer ilustrează modul în care comunicările corupte ale Satanei se vor manifesta din nou în ultimul război din primul cer.

Războiul din primul cer, care începe odată cu legea duminicală, se împlinește pe parcursul perioadei de testare a chipului fiarei pentru întreaga lume. Începând cu 11 septembrie 2001, în Statele Unite se desfășoară perioada de testare a chipului fiarei. Când recunoaștem aceste două perioade de testare ca fiind secvențiale, începând cu Statele Unite și apoi cu lumea, putem atunci integra adevăruri care sunt reprezentate în războiul din Apocalipsa, capitolul doisprezece, înapoi în istoria de la 2001 până la legea duminicală. Ca exemplu, comunicările corupte ale lui Lucifer, definite drept hipnoză, vor fi folosite într-o aplicare modernă de către puterea balaurului în timpul bătăliei din primul cer, din Apocalipsa, capitolul doisprezece. Hipnoza pe care o folosește balaurul în acea istorie are ca scopuciderea celor pe care Izabela i-a identificat drept eretici.

În istoria de la 2001 până la legea duminicală, doi martori au fost uciși pe ulița Sodomei și a Egiptului. În prima împlinire a Apocalipsei unsprezece, națiunea reprezentată de Sodoma și Egipt a fost Franța. Franța este o națiune profetică alcătuită din două puteri, asemenea Imperiului Medo-Persan, asemenea Israelului antic în regatele sale divizate, și asemenea celor două seminții ale lui Iuda, reprezentate de Iuda și Beniamin. Toate națiunile cu două coarne reprezintă în chip simbolic națiunea cu două coarne a Statelor Unite ale Americii.

Cetatea Sodoma și națiunea Egiptului reprezintă cele două coarne ale republicanismului (Egipt) și ale protestantismului (Sodoma). Două coarne au fost retezate în 2020: cornul republicanismului și cornul protestantismului. Hipnotismul întrebuințat de puterile dragonului globalist, prin intermediul rețelei mondiale, a fost apoi folosit în același chip în care va fi folosit în războiul ce urmează al primului cer. Controlând mesajul pe care îl genera rețeaua mondială, scrutinul din 2020 a fost manipulat științific pentru a produce un rezultat în acord cu filosofia globalismului. Aceasta

este pur și simplu un exemplu al necesității de a înțelege că testul chipului fiarei se împlinește mai întâi în Statele Unite, iar apoi în lume.

Domnul mi-a arătat limpede că icoana fiarei se va forma înainte de închiderea timpului de probă; căci ea va constitui marea încercare pentru poporul lui Dumnezeu, prin care li se va hotărî soarta veșnică. Poziția dumneavoastră este un asemenea amalgam de inconsecvențe, încât doar puțini vor fi înșelați.

În Apocalipsa 13, acest subiect este prezentat în mod clar; [Apocalipsa 13:11-17, citat].

Aceasta este proba prin care poporul lui Dumnezeu trebuie să treacă înainte de a fi pecetluit. Toți cei care și-au dovedit credințioșia față de Dumnezeu prin păzirea Legii Sale și prin refuzul de a accepta un sabbat fals se vor așeza sub stindardul Domnului Dumnezeu Iehova și vor primi pecetea Dumnezeului celui viu. Cei care renunță la adevărul de origine cerească și acceptă sabbatul duminical vor primi semnul fiarei. Manuscript Releases, volumul 15, 15.

Timpul de har pentru Adventiștii de Ziua a Șaptea se închide la impunerea legii duminicale. Țările care urmează exemplul Statelor Unite își vor închide timpul de har, așa cum l-au închis Statele Unite.

„Națiunile străine vor urma exemplul Statelor Unite. Deși Statele Unite deschid drumul, totuși aceeași criză va veni asupra poporului nostru în toate părțile lumii.” Mărturii, volumul 6, 395.

Mișcările finale sunt rapide.

„Agențiile răului își unesc forțele și se consolidează. Se întăresc pentru ultima mare criză. Mari schimbări urmează să aibă loc în curând în lumea noastră, iar mișcările finale vor fi rapide.” Mărturii, volumul 9, 11.

A înțelege proba icoanei fiarei necesită un anumit grad de aplicare profetică tehnică. Pentru început, semnul fiarei și icoana fiarei sunt două simboluri diferite.

„Icoana fiarei” reprezintă acea formă de protestantism apostat care se va dezvolta atunci când bisericile protestante vor căuta sprijinul puterii civile pentru impunerea dogmelor lor. „Semnul fiarei” rămâne încă de definit. Tragedia veacurilor, 445.

Semnul fiarei este păzirea duminicii, iar chipul fiarei este o biserică ce recurge la puterea civilă pentru a impune doctrinele sale religioase.

Impunerea păzirii duminicii din partea bisericilor protestante este o impunere a închinării aduse papalității — fiarei. Cei care, înțelegând cerințele poruncii a patra, aleg să păzească sabbatul fals în locul Sabatului adevărat, îi aduc astfel omagiu acelei puteri prin care singură este poruncită. Însă chiar prin actul de a impune o datorie religioasă prin puterea seculară, bisericile ar forma ele însele chipul fiarei; de aceea, impunerea păzirii duminicii în Statele Unite ar fi o impunere a închinării fiarei și a chipului ei. The Great Controversy, 448, 449.

Chipul fiarei reprezintă uniunea dintre biserică și stat, biserica exercitând controlul asupra acestei relații. Izabela a stăpânit peste Ahab, așa cum Irodiada a stăpânit peste Irod. Semnul fiarei este

păzirea duminicii. Chipul fiarei se dezvoltă de-a lungul unei perioade de timp. Semnul fiarei reprezintă un moment în timp. Chipul fiarei se dezvoltă progresiv, dar atinge deplina sa maturitate numai atunci când are puterea de a constrânge statul să impună prin lege dogmele sale religioase. Proba este asociată cu "formarea" chipului.

Dar ce este „chipul pentru fiară”? Și cum urmează să fie întocmit? Chipul este făcut de fiara cu două coarne și este un chip pentru fiară. El mai este numit și un chip al fiarei. Atunci, pentru a afla cum este acest chip și cum urmează să fie întocmit, trebuie să studiem caracteristicile fiarei înseși — papalitatea.

Când biserica primară s-a corupt, abatându-se de la simplitatea Evangheliei și acceptând rituri și obiceiuri păgâne, ea a pierdut Duhul și puterea lui Dumnezeu; și, pentru a controla conștiințele oamenilor, a căutat sprijinul puterii seculare. Rezultatul a fost papalitatea, o biserică ce stăpânea puterea statului și o întrebuiința pentru a-și promova propriile scopuri, mai ales pentru pedepsirea „ereziei”. Pentru ca Statele Unite să formeze un chip al fiarei, puterea religioasă trebuie să controleze într-atât guvernul civil, încât autoritatea statului să fie, de asemenea, pusă în slujba bisericii pentru a-și împlini propriile scopuri. *The Great Controversy*, 443.

Distincția dintre icoana fiarei și semnul fiarei reprezintă, în linii mari, o înțelegere tradițională în adventism. În privința acestui subiect, adventismul, în general, își pierde direcția în Apocalipsa 13. Cumva, ei amestecă activitatea Statelor Unite după legea duminicală, când obligă lumea să facă o icoană fiarei, cu formarea icoanei fiarei în Statele Unite. Acestea sunt două perioade profetice diferite.

Hristos a venit să confirme legământul cu mulți pentru o săptămână, iar la mijlocul săptămânii a fost răstignit. Astfel, acea săptămână prefigurează cele două perioade de timp în care se formează un chip al fiarei. Săptămâna lui Hristos a fost împărțită în două perioade identice, reprezentând chipul lui Hristos. Cele două perioade de încercare din zilele de pe urmă reprezintă chipul antihristului.

În prima perioadă de o mie două sute șaiszeci de zile, Hristos a dat mărturie despre Sine, iar apoi a murit pe cruce. A urmat apoi o perioadă identică de o mie două sute șaiszeci de zile în care ucenicii au mărturisit, până când Mihail S-a ridicat la uciderea cu pietre a lui Ștefan. Crucea tipifică legea duminicală. Cele două perioade de probare, în legătură cu formarea chipului fiarei, identifică prima perioadă ca fiind în legătură cu cei o sută patruzeci și patru de mii, care sunt tipificați de Hristos, iar acea perioadă se încheie la legea duminicală, care este tipificată de cruce. Ultima perioadă identică de probare, care a fost reprezentată de lucrarea ucenicilor în vremea lui Hristos, se concentrează asupra mării mulțimi și se încheie atunci când Mihail Se ridică, nu la uciderea cu pietre a lui Ștefan, ci la închiderea timpului de probă pentru omenire din Daniel 12:1.

Unii nu reușesc să vadă succesiunea propriu-zisă a evenimentelor din Apocalipsa, capitoul treisprezece, versetul unsprezece și următoarele, din pricina a ceea ce adesea pare a fi o reticență deliberată de a recunoaște că, atunci când Statele Unite vorbesc ca un balaur, aceasta reprezintă formarea completă a chipului fiarei în Statele Unite. Pentru ca Statele Unite să adopte o lege

duminicală, chipul fiarei din Statele Unite trebuie să fie format înaintea legii duminicale. Citiți din nou puținele pasaje anterioare tocmai citate din The Great Controversy, dacă nu înțelegeți ideea.

Când Statele Unite vorbesc ca un balaur în versetul unsprezece al capitolului treisprezece, aceasta reprezintă acțiunea autorităților legislative și judiciare care, la indicația bisericilor apostate din Statele Unite, adoptă o lege duminicală. Decretul legii duminicale iese din gura Statelor Unite.

„Am văzut că fiara cu două coarne avea gură de balaur, și că puterea sa era în capul său, și că decretul avea să iasă din gura sa.” Spalding și Magan, 1.

M-a uimit întotdeauna că Adventismul are dificultăți în a recunoaște că atunci când fiara pământului cu două coarne vorbește ca un balaur, nu indică pur și simplu legea duminicală în Statele Unite, ci indică, de asemenea, că chipul fiarei papale din mare a fost pe deplin dezvoltat. Pentru ca Statele Unite să adopte legea duminicală, uniunea dintre biserică și stat trebuie mai întâi să fi fost pe deplin constituită. Bisericile apostate din Statele Unite nu se adună pur și simplu într-o zi de luni, apoi merg marți la Congres și îi spun Congresului că doresc ca până miercuri să fie adoptată o legislație duminicală. Procesul de îmbinare care are loc între biserică și stat este reprezentat ca "formarea" chipului fiarei, asemenea "formării" chipului de aur din Daniel, capitolul 3; această formare va necesita un anumit timp pentru a fi realizată. Chipul fiarei este sistemul pe care papalitatea l-a folosit pentru a ucide milioanele de martiri din Evul Întunecat, și sunt necesare dezvoltări sociale, politice, religioase și economice pentru a crea mediul social și precedentul juridic necesare pentru ca legea duminicală să fie impusă. Acele dezvoltări reprezintă testul chipului fiarei, prin "care soarta noastră veșnică va fi hotărâtă", și reprezintă testul pe care trebuie să-l trecem "înainte de a fi sigilați".

„Domnul mi-a arătat limpede că chipul fiarei se va forma înainte de închiderea timpului de probă; căci acesta va fi marea încercare pentru poporul lui Dumnezeu, prin care destinul lor veșnic va fi hotărât. . . . Aceasta este încercarea pe care poporul lui Dumnezeu trebuie s-o aibă înainte de a fi pecetluiți.” Manuscript Releases, volumul 15, 15.

Legea duminicală este criza de la miezul nopții, în care parabola celor zece fecioare își găsește împlinirea finală și desăvârșită. În acea criză de la miezul nopții se va manifesta dacă suntem fecioare înțelepte, filadelfiene, sau neînțelepte, laodiceene. Cele neînțelepte primesc semnul fiarei, iar cele înțelepte primesc pecetea lui Dumnezeu. Oricine s-a alăturat vreodată Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea și-a exprimat, înainte de a deveni membru, acordul cu lista adevărilor doctrinare și, prin urmare, fiecărui Adventist de Ziua a Șaptea i-a fost prezentată lumina adevărului despre Sabat.

„Dacă lumina adevărului ți-a fost prezentată, descoperindu-ți Sabatul poruncii a patra și arătând că nu există niciun temei în Cuvântul lui Dumnezeu pentru păzirea duminicii, și totuși continui să te agăți de sabbatul fals, refuzând să sfințești Sabatul pe care Dumnezeu îl numește «ziua Mea cea sfântă», primești semnul fiarei. Când are loc aceasta? — Când te supui decretului care îți poruncește să încetezi lucrul duminica și să te închini lui Dumnezeu, deși știi că nu se găsește niciun cuvânt în Biblie care să arate că duminica este altceva decât o zi obișnuită de lucru, îți dai consimțământul să primești semnul fiarei și respingi pecetea lui

Dumnezeu. Dacă primim acest semn pe frunte sau pe mână, judecățile rostite împotriva neascultătorilor trebuie să cadă asupra noastră. Dar pecetea Dumnezeului celui viu este așezată asupra celor care păzesc în mod conștiincios Sabatul Domnului.” Review and Herald, 27 aprilie 1911.

Formarea chipului fiarei în Statele Unite ale Americii a început în mod profetic la 11 septembrie 2001. Există mai multe mărturii profetice care susțin acest fapt. Din acel moment și până la legea duminicală care urmează curând, adventiștii de ziua a șaptea își hotărăsc destinul veșnic, în funcție de faptul dacă trec testul chipului fiarei sau nu-l trec. Aș susține că foarte puțini adventiști de ziua a șaptea știu măcar că chipul fiarei este un test. Puțini, dacă nu chiar niciunul, știu cum poate constitui un test și, mai important, nu știu ce este necesar pentru a trece testul. Suntem judecați nu doar după lumina pe care o posedăm, ci și după lumina pe care am fi putut-o poseda, dacă ne-am fi străduit să înțelegem sporirea cunoștinței. Orbirea laodiceană este, prin urmare, cea mai mare orbire din șase mii de ani de păcat.

Poporul Meu piere din lipsa cunoștinței: fiindcă ai lepădat cunoștința, te voi lepăda și Eu, ca să nu-Mi fii preot: fiindcă ai uitat Legea Dumnezeului tău, voi uita și Eu pe copiii tăi. Osea 4:6.

Testul formării chipului fiarei se încheie la iminenta lege duminicală, iar dacă nu am trecut acel test, vom primi semnul fiarei împreună cu toate celelalte fecioare laodiceene neînțelepte, care au refuzat să dobândească untdelemnul. Nu apăr aici motivele pentru care înțeleg că testul chipului fiarei a început la 11 septembrie 2001 și se încheie la legea duminicală. Identific pur și simplu logica profetică necesară pentru a înțelege rolul Statelor Unite, așa cum este identificat în Apocalipsa treisprezece, după ce adoptă legea duminicală. În versetul unsprezece, el vorbește ca un balaur, iar de acolo înainte este important să urmărim cuvântul „el”. Chipul fiarei pe care Statele Unite constrâng atunci lumea să-l ridice nu este chipul fiarei din Statele Unite, căci acela este deja în trecut.

Și am văzut o altă fiară ridicându-se din pământ; avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur. Și exercita toată puterea celei dintâi fiare înaintea celei dintâi fiare și făcea ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei celei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată. Și făcea semne mari, încât făcea să se coboare foc din cer pe pământ, înaintea oamenilor; și îi amăgea pe cei ce locuiesc pe pământ prin minunile pe care avea putere să le facă înaintea fiarei, zicând celor ce locuiesc pe pământ să facă un chip fiarei, care avusese rana de sabie și a rămas în viață. Și i s-a dat putere să dea viață chipului fiarei, încât chipul fiarei să și vorbească și să facă ca toți câți nu se vor închina chipului fiarei să fie uciși. Și îi făcea pe toți, mici și mari, bogați și săraci, liberi și robi, să primească un semn pe mâna lor dreaptă sau pe frunțile lor; și făcea ca nimeni să nu poată cumpăra sau vinde decât cel ce avea semnul, sau numele fiarei, sau numărul numelui ei. Apocalipsa 13:11-17.

În acele șapte versete, cuvântul „el” apare de opt ori. De fiecare dată când este folosit cuvântul „el”, acesta se referă la „el”-ul original, „care a vorbit ca un balaur”, în timpul legii duminicale din Statele Unite. Proba imaginii fiarei, pe care Adventiștii din Statele Unite au trecut-o ori au eșuat în ea, atunci când Statele Unite au vorbit ca un balaur, este apoi repetată pentru Adventiștii din celelalte națiuni ale lumii și, de asemenea, pentru ceilalți copii ai lui Dumnezeu care încă sunt în

Babilon. Vom continua analiza noastră a Statelor Unite în capitolul treisprezece din Apocalipsa în articolul următor, dar permiteți-mi să vă reamintesc de ce luăm în considerare acest adevăr în acest timp.

Războiul care a început cu Lucifer în al treilea cer tipifică războiul care începe în primul cer odată cu legea duminicală. Comunicațiile corupte ale balaurului sunt reprezentate în ambele bătălii. Manifestarea modernă a comunicațiilor corupte ale lui Satana reprezintă transa hipnotică în care planeta Pământ cade în istoria de după apropiata lege duminicală. Acea amăgire se înfăptuiește prin controlul pe care rețeaua mondială îl exercită asupra a ceea ce se numește „autostrada informațională”. Diversele căi ale „autostrăzii informaționale” sunt: sociale, economice, religioase, așa-numita știință, divertismentul și, mai ales, calea presei de știri.

Odată ce este recunoscut adevărul că „superautostrada informațională” este manifestarea modernă a comunicațiilor hipnotice satanice și, de asemenea, a hipnozei subtile care a fost folosită de Satana în lupta îngerilor în al treilea cer, putem stabili că „superautostrada informațională” este un element al „ultimului” test al chipului fiarei pentru lume, care are loc după legea duminicală. Va fi atunci ușor de recunoscut că „primul” test al chipului fiarei pentru Statele Unite trebuie să posede aceleași comunicații satanice corupte aidoma ultimului. Mărturia lucrării Satanei de corupere a „superautostrăzii informaționale”, de la legea duminicală până la închiderea timpului de probă, oferă dovezile cu privire la modul în care uciderea celor două coarne ale republicanismului și ale rămășiței adevăratului protestantism de pe fiara pământului a fost înfăptuită în 2020. Aceasta a fost înfăptuită prin „superautostrada informațională”, pe care Ioan o numește „stradă” în Apocalipsa, capitolul unsprezece.

Desigilarea acestor fapte profetice constituie o parte din ceea ce este necesar să fie înțeles de către cei care intenționează să treacă testul icoanei fiarei, care a fost văzută în mod clar de profetesă ca urmând să fie formată înainte de închiderea timpului de probă și înainte ca cei o sută patruzeci și patru de mii să fie pecetluiți.

„Când decretul va fi dat și pecetea va fi aplicată, caracterul lor va rămâne curat și fără pată pentru veșnicie.” Mărturii, volumul 5, 216.